

ци. Това, което прави впечатление е, че почти всички автори описват един определен ромски диалект.

Целта на тази разработка е да се направят сравнения между 5-6 ромски диалекта, които съществуват на територията на България. Стремешът е да се открият близостите между тях и еднаквостите при реализацията на определена граматическа категория. По този начин разработката ще подпомогне процеса на стандартизиране на ромския език у нас и ще улесни обучението по ромски език, което е въведено още през 1994 г. от Министерство на образованието и науката.

Изказвам благодарност на моите колеги и приятели: д-р Петер Бакер от Университета в Орхус, Дания, д-р Ярон Матрас от Университета в Манчестър, Англия и д-р Дитер Халвакс от Университета в Грац, Австрия, с които поддържам творчески връзки.

Особено полезно ми беше сътрудничеството с проф. Милена Хюбшманова от Университета в Прага и проф. Мозес Хайншик от Академията на науките в Австрия. Съвместната ни преподавателска работа по време на летните школи по ромски език и култура във Варна бяха школа за професионализъм за мен.

Най-сърдечно благодаря и на студентите роми, участвали в трите летни школи по ромски език и култура. Без тяхната активност тази книга нямаше да бъде написана.

При писането на монографията огромна помощ ми оказа доц. Ангелина Иванова, която четеше първите варианти на ръкописа и правеше коментarii и корекции. Главата “Фонетичен строеж на ромския език” бе написана в сътрудничество с д-р Георги Жечев от СУ, на когото също благодаря. Благодаря и на рецензентите проф. М. Виденов и проф. Е. Герганов за подсказаните идеи и направените корекции.